

זוהר ח"ג פרשת שלח - דף קס"ט

ענין סתימת עיניו של מת

"וְיוֹסֵף יָשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו", אמר רב מתיבתא, סתימת עינים למת למה, לפי שהעינים תבנית של עולם הזה הן, והמראה והצורה של עולם הזה נמצא בהן, זה שנסתם ממנו עולם הזה, המראה של זה העולם, סותמים מעיניו, שאין לו מראה בזה העולם משם והלאה, אמר רבי שמעון, יפה הוא תקון הקדמונים, וחכמה שלהם יתרה ממלאכים הקדושים.

למה דוקא יוסף יסתום עיניו של יעקב

אמר לו, ויוסף למה ישית ידו מכל בניו, ואפשר תאמר שעל בשורה שלו אמר כך, היה לו לומר ויוסף חי תראה.

אמר לו, יוסף ישית ידו לפי שבן האהובו היה, ולפיכך זה נסתם ממנו האור של זה העולם, וזה לוקח אותו האור, מי שסותם עיני המת [אם הוא] אוהב שלו, מורה בזה כך, המראה שלך של עולם הזה נאבד, הרי אני אהיה מראה שלך במקומך, מכאן ולהלאה יתקנו לך מראה אחר של עולם ההוא.

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף רי"א ע"א

העגלות ששלח יוסף ליעקב היו על פי סוד

"וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת נְשֵׂיהֶם בְּעֶגְלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרָעָה לְשֹׂאת אֹתוֹ". אמר רבי שמעון, בא וראה, כמה עגלות היו, שש, כמה דכתיב **"שֵׁשׁ עֶגְלוֹת צָב"**. דבר אחר ששים היו, והכל סוד אחד ל^י, תחלה כתוב: **"הָעֶגְלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף"**, ולבסוף **"אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרָעָה"**, אלא כל העגלות ששלח יוסף היו בחשבון כראוי, ואותן ששלח פרעה יותר מהן לא היו בסוד זה, ולא היו בזה החשבון, ואלו ואלו באו, לפיכך כתוב **"אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף"**, ו**"אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרָעָה"**, וכאשר יצאו ישראל מן הגלות מה כתוב: **"וַהֲבִיאוּ אֶת כָּל אַחֲיֵיכֶם מִכָּל הַגּוֹיִם מִנְּחָה לָהּ וְגו'"**.

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף רי"א ע"א

יד. פירוש, שעם יעקב יהיה שבע, כנגד שבע ספירות, ואם שישים היו, היינו לפי שכל ספירה

זוהר ח"א פרשת ויגש - דף רי"א ע"א

סוד הברית הקדוש שנקרא חי העולמים

"וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מְרַכְבְּתוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה". אמר רבי יצחק, "ויאסר יוסף מרכבתו", זה צדיק[טז], "ויעל לקראת ישראל אביו", זה סוד האדם[טז], "גשנה", התקרבות אחת להתקרב כאחד, בחבור אחד, ויחוד אחד, "וַיֵּרָא אֵלָיו", שכאשר נראה אור השמש בהלבנה, אז מאירה הלבנה[יז], ומשפעת האור לכל הנמצאים למטה.

וכן כדמיון זה, כל זמן שהקדושה שלמעלה שורה על המקדש שלמטה, מאיר בית המקדש ונתקיים בשלמות, וכאשר נסתלק ממנו הקדושה ונחרב בית המקדש, אז "וַיִּבֶן עַל צְוָאָרָיו עוֹד", שכולם בוכים על המקדש שנחרב, "עוד", מהו עוד, זה גלות האחרון.

ואז כיון שראה יעקב והבין שזה התקון שלמטה נתיסד כדמיון שלמעלה, אז אמר "אָמוּתָה הַפֶּעַם וגו' כִּי עוֹדָךְ חִי", שאתה מתקיים בסוד הברית הקדוש שנקרא חי העולמים, ולפיכך אמר "כִּי עוֹדָךְ חִי", ולכן בתחלה אמר, "רַב עוֹד יוֹסֵף בְּנֵי חִי", שנצרך להתקיים בסוד של חי.

זינו הזוהר

אדם.

יז. אור השמש המשפיע בהלבנה, הוא כנגד אור התפארת שמשפיע במדת המלכות, והשכינה הקדושה.

כלולה מעשר.

טו. היינו מדת היסוד.

טז. ישראל, שהוא סוד האדם, היינו מדת התפארת, שבה מאיר שם הוי"ה דאלפי"ן, שהוא בגימטריא